

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy hóra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk.
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Eredmények.

Pécs, 1897. aug. 9.

Hála a parlamenti békekötésnek, a honatyák pár nap mulva vakációra mehetnek s beszámolhatnak tisztelt választóiknak a Házban kifejtett tevékenységükről. A kormányparti képviselőknél ez ugyan nem szokás, de hát ők nem is a választóknak köszönik mandátumaikat, hanem a kormánynak, amely a megválasztásukhoz szükséges pénzt és hatalmi pressziót adta, s így a választók irányában kötelezettségeik a parlamentarizmus nagyobb dicsőségére nincsenek is.

Az ellenzéki mandátumok birtokosai azonban tartanak beszámolókat s ezek a beszámolók ez alkalommal büszkeséggel tölthetik el a választókat és választottakat egyaránt, mert az ellenzéknek oly küzdelemről fognak szólni, a melynek nyomában nagy eredmények jártak. A mikor azonban eredményekről szólunk, nem azt a szerencsétlen kompromisszumot értjük, amely annak a küzdelemnek véget vetett, mert azt a megfejelt 16. §-t bizony oly eredménynek nem tartjuk, a melyért küzdeni érdemes lett volna. Vannak azonban ennek a küzdelemnek nagyobb és mélyrehatóbb eredményei is, a melyekre képviselőink már büszkén hivatkozhatnak.

A valóságos tatárjárás módjára meg-ejtett választások után a kormány azzal a

boldog öntudattal hajtotta fejét nyugalomra, hogy az ellenzékkel teljesen szétverte, megtörte, minden komolyabb parlamenti akcióra képtelenné tette s így játszva uralkodhatik majd a parlamenten, mert a többség, mely vakon engedelmeskedik minden intésének, korlátokat ugyan semmiféle törekvésének nem fog szabni, az ellenzék pedig erre teljesen képtelen, mert az nemcsak megfogyva, de meg is törve került a parlamentbe s négyféle árnyalatra tagozódva egymásközt civakodik, de komolyan a kormánynak frontot nem csinálhat, mert ha az egyik ellenzéki töredék erős harcot kezdeményezne a kormány ellen, a többi már csupa rivalitásból is akadályokat fog gördíteni a harcolók útjába.

Nos, a 16-ik §. vitája a kormányt ebből az édes álmadozásából keserűen kiábrándította, mert amit az országgyűlés megnyitáskor még lehetetlenségnek tartott, az ime valóságra vált, valamennyi ellenzék kezét fogva, egyesült erővel támadott reakcionárius javaslatára s olyan kényszerhelyzetbe hozta, hogy vagy békét kötni, vagy a parlamenti viszonyok teljes felfordulását felidézni volt kénytelen. Az ellenzék megmutatta, hogy minden orszákdacára oly számot tevő tényezője a parlamentnek, a melyet a kormánynak igenis figyelembe kell vennie, mert ez képes diktatúrájának hatályos vétőjével útjába állani.

Megmutatta ez a küzdelem, hogy az ellenzék még a Bánffy-választások után is félelmes erőt képvisel, mert az igazság és népszabadság ereje nyilvánul küzdelmében a nyers erőszak és önérdék fizikai erejével szemben. S az igazság és a népszabadság magasztos eszméinek varázsereje felidézte azt a másik nagy eredményt, hogy az ellenzéknek egymást közt való elkeseredett versengése, amely a kormánynak egyik főerősségét képezte, teljesen elsimult s azok, kik eddig egymást a legválogatottabb gyanúsításokkal illették, örömtelt szívvél látták, hogy az első vészkiáltás valamennyit egyesítette a veszélyeztetett közszabadság zászlaja alatt.

Nagy eredmény ez, mert a különböző ellenzéknek ebben a közösen folytatott küzdelemben megianulták becsülni egymást s tudatára ébredtek annak, hogy az egymás közötti versengésből, melyet a kormányparti konkolyhíntők nagy buzgalommal iparkodtak szítani, csak a kormány nemzetrontó törekvései húznak hasznót. Ez a tudat egyszer-mindenkorra lerontotta azokat a mesterségesen emelt válaszfalakat, a melyek a választások idején az ellenzék vereségének előidézésében nem csekély szerepet játszottak.

A Bánffy választási hadjárata után a kvótaemelést s az országot Ausztriának az eddiginél is jobban kiszolgáltató kiegyezés létrejöttét mindenki már bevégzett ténynek

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bürokiasszonyok.

A büroban nincs alkalma az embernek, hogy megfigyeléseket tegyen. Egyrészt, mert a főnök nem azért fizeti, hogy megfigyeljen, hanem hogy a hivatalos órákat betartsa, más részt meg a büroban sohasem nyilatkoznak meg az érzelmek, mint egyebütt szoktak.

A büroban nincsenek véres szerelmi drámák. A büro emberei sokkal kulánsabbak, mintsem hogy ilyen megdöglötlan cselekedettel a céget az ujságokban meghurcoltassák és annak jóhírnevét veszélyeztessék. A büroban nincsenek nagy karakterek, mert azokat csak akkor fizetnek meg, ha a kettős könyvitelhez, a levelezéshez és a gyorsíráshoz értenének. A nagy karakterek pedig ezt rangjukkal inkompatibilisnek tartják. A büroban nincsenek nagy, világrengető problémái. Ha az árjegyzékekbe fölvennék ezt a cikket, talán negyvennégy percentes rabattal se tudnának tudni rajta és a problémák ott romlanának el a raktáron. A büroban nincsenek nagy, pszichológusnak való jelenetek; az ilyesmi házi ügy és az ilyet minden kötelességtudó hivatalnok az irodán kívül végzi el.

A csavarok, a mik a büro dolgait irányítják, ezek: a fizetésemelés, az előkelőbb rosszort és az ujévi renumerációk. A fizetés-

emelést pedig ép oly bajosan használhatná Ibsen vagy Prém József drámai motivumnak, mint azt, hogy az irodafőnök a jövő hó elsejétől csekkek kibocsátására is föl van hatalmazva.

A nemrég történt példa módjára (a mikor két ujságíró koldusnak öltözött, hogy a koldusok között megfigyeljen) ha valamelyik megfigyelésekben dolgozó író a büroba menne megfigyelni, alighanem a főnti csalódásokkal gazdagabban jönne ki. Ha kicsit idealista lenne, legfőlebb fölháborodna azon a nagy anyagiságon, a mely minden nemesebb érzést kiöl az Isten képére alkotott emberből, aztán azt mondaná:

— Közönségesek ezek a büro-emberek, nagyon közönségesek . . .

Az embernek más irányu filozófiai két igazságot konstatáltak. Az egyik: minden ember közönséges. A másik: nincs két ember, a ki teljesen egyforma lenne. A logika professzorai és szorgalmas tanulói most már tudják a harmadik igazságot: nincs két ember, a ki a közönségeségben teljesen egyforma lenne. Az emberek változatossága a közönségesnek változatossága.

Ezt a levont következtetést a magamévá teszem, a mikor a bürokiasszonyoknak természetrajz írójává szegődöm. A bürokiasszonyok szintén mind közönségesek. Lehet, hogy még közönségesebbek, mint azok, a kik a zsurokon szellemes aperszúket mondanak, a

bálokat végigélik és nyaranta a fürdőn élvezik az üde levegőt és az eleganciát. Hanem az ő közönségeségükben is van sok érdekes. A megfigyelésekben utazó író, a ki pár hétre bevonul, hogy ez idő alatt nyolctól tizenkettőig és kettőtől hatig megfigyeljen, nehezen göröcsövezi ki az ő ismert pszichológus élelétásával. De a ki már hat-hét bilánc változatosságát és mérgét átélvezte, az tudna anyagot adni az ilyen írónak. Az az ur talán meg tudna felelni arra a tudományos kérdésre, a miknek megoldásában a megfigyelő író becses fejét törni nem terhelhetik:

»Megváltozik az örök asszonyiban valami, a mikor a háztartás mellől kopott íróasztalok, gyűrött levelek közé kerül és a mikor a maga lányos dolgai helyett száraz pénztári tételeket kell előjegyezni.»

Én nem próbálom meg ezt a problémát megoldani, s kettévágni. Ettől az élvezettől nem akarom a főntebb említett urat megfosztani, én különben se igen értek hozzá. De hát a bürokiasszonyok természetrajzát azért megpróbálom leírni. Nálunk, a hol még az írók meglicselése nincs divatban, az ilyennek megkockáztatásához, igaz, nem kell nagy merészség. A rizikó csak az az lehet, hogy megmosolyognak vele, vagy nem olvassák el. Az előbbi nem nagyon bántana, de az utóbbi már igen. Azért jelen tiszteletteljes bevezetésem kapcsán instanciát intézek a publikumhoz, a melyet nem ártana minden írónak a könyve

tekintette, s ime most, hogy az ellenzék erejének nem várt próbáját adta, a kormány már nem mer előállni a kvótaemléssel s a kiegyezéssel, hanem csak provizoriumot akar létesíteni a meglevő alapon. Ez is egyik nem megvetendő eredménye a lefolyt ellenzéki küzdelemnek, mert ez nemcsak pénzügyi nyereséget jelent Magyarországra nézve, de könnyen az ország teljes gazdasági felszabadulására is vezethet.

Az a provizorium ugyanis úgy a kvótára, mint a vám- és kereskedelmi szövetségre nézve csak úgy jöhet létre, ha azt az osztrák Reichsrath is elfogadja, erre pedig vajmi csekély a kilátás.

Ismerjük az osztrák parlamenti viszonyokat, ahol a kisebbség a nyelvrendeletek miatt minden tárgyalást lehetetlenné tett, úgy hogy még a válaszfeliratot sem tudták letárgyalni, hanem kénytelenek voltak az üléseket elnapolni. Azóta a pártközi viszonyok nem hogy javultak volna, de az égeri erőszakoskodás folytán még jobban elmérgesedtek. Ha már most ezt a parlamentet újra összehívják, a vihar még fokozottabb mértékben fog kitörni, melyben holmi kiegyezési és kvóta-provizorium tárgyalásáról szó sem lehet.

A Badeni-kormány tehát azon mesterkedik, hogy olyan provizoriumot terjeshessen a Reichsrath elé, a melyben legalább a kvótaemelés már benne legyen, mert csak így reméli, hogy az összes osztrák pártok — a melyek a magyar kvóta fölemelésében, de csakis ebben, egyetértéssel — elfogadják a provizoriumot. Badeni sajtója ezért már csinálja a hangulatot a kvótaemelő provizorium számára; már ki van adva a jelszó, hogy a provizoriumnak osztrák részről való elfogadásáról csak úgy lehet szó, ha Magyarország már a provizoriumban bizonyítékát adja áldozatkészségének.

Igen ám, de a magyar ellenzék kompromisszuma csak arra az esetre szól, ha a provizorium a status quo alapján terjesztetik elő, a minek az a következzé-e,

mellé csatolni: mély alázattal esedezem, sziveskedjék az alábbiakat kegyesen elolvasni. Alázatos kérelmemet azzal bátorkodom támogatni, hogy alulírott, mint a bürónak egykor tényleges állományában volt tagja, bizonyára alapos tájékozást nyújthat Nagyérdeműségnek a bürókisasszonyokról és azok hozzátartozóiról.

*

A 822-es számú bizományosnak öt lánya van. Nagy teher, de az okos ember beosztja mind az ötöt. Mindegyiknek megadja a maga rangjához illő nevelést, — mert az világos, hogy a 822-es bizományos leányai nem járhatnak úgy, mint valami közönséges targoncás lányok. A feleségével megcsinálja a családi terveket. A legidősebb természetesen otthon marad, öltözteti a kisebb gyerekeket, segít a főzésnél, reggel kitisztogat, ebédután megmossa az edényeket (mert a cselédtartás költsége még a bizományos rangjából se futja ki) aztán meg azért is otthon kell neki maradni, hogy, amikor esetleg kérője lesz, mindjárt ott találja az anyja mellett. A két legkisebb még iskolába jár. A középsőt bevették tandíjmentesen a felsőbe; alighanem tanítóné lesz, noha a tata bizonyos lenézéssel gondol erre a pályára.

Hanem a második lány, a Lina, az megszerzi a család tekintélyét. Szép írása van, a tata bizomány-könyveibe is ő írja be

hogy a status quo alapján álló provizoriumot az osztrák Reichsrath dobja vissza, a kvótaemelő provizorium ellen pedig a magyar országgyűlésen tör ki fokozott erővel az obstrukció, úgy hogy újvra ebből a provizoriumból törvény egyik esetben sem lehet.

Ha pedig újvra sem új kiegyezés nem jön létre, sem a réginek érvénye ideiglenesen meg nem hosszabbíttatik, akkor a felmondott vám- és kereskedelmi szerződés törvény erejénél fogva önmagától elveszti érvényét s bekövetkezik mindkét államnak önálló rendelkezési joga, sőt kötelessége.

És ezen nem segíthet az osztrák alkotmány szükségparagrafusa, amely a parlament együtt nem léteben császári rendelettel mondja pótolhatónak a törvényes intézkedéseket, mert a szükségparagrafus alkalmazása közös természetű ügyekre nézve egyenesen ki van zárva.

Nagy mulasztást követ el tehát kormányunk, ha ilyen kilátások mellett meg nem teszi a sürgős előkészületeket az önálló vámterület felállításához; ennek elmulasztása époly érthetetlen könnyelműség, mintha az a lakó, kinek a lakás fel van mondva, dacára annak, hogy reménye sincs a felmondás visszavonására, nem nézne másik lakás után, hanem megvárná, míg mindenestül kirakják az utcára.

Pedig annak a kora már lejárt, hogy a törvény eltiprásával valami államesíny útján lehessen birtokban maradni s folytatni a megszűnt szerződés alapján a vámközösséget.

H i r e k.

Pécs, 1897. aug. 9.

Polgármester úr!

— Levél új jövedelmi forrásról. —

Pihent észszel sok okos dolgot ki lehet találni . . . Szorult helyzetben pedig fűhöz-fához kapkod a szorongatott emberfia . . .

a tételeket, — ezt az Isten is a büróba teremtetete! A 822 es jó viszonyban van a Bimzenstein és Veje üzletvezetőjével, a ki több kommissziót szokott rábizni. Ő megígérte, hogy behozza a Bimzensteinék bürójába. Csak a két éves kereskedelmi kurzust kell a kis Linának elvégezni, és az üzletvezető csinál neki a büróban helyet. Eleinte csak husz-huszonöt forintot kap, kevesebb is lesz a dolga; de később, ha a fakturákhoz vagy a straszákhoz kerül, vagy pláne, ha a szerencséje a kasszához is viszi, hatvan-hetvennyolevan forintot is kap. Milyen jó csillagzat alatt született is az a Lina!

A kereskedelmi kurzus végeztével Lina csakugyan bekerült a Bimzenstein és Vejéhez. Szokatlan volt az élet pár napig, de aztán megszokta és megtetszett neki.

A legjobban szereti a főkönyvelő ur, a ki, mikor megmutat neki valamit, nem állhatja meg, hogy a haját meg ne simogassa. Így tett a főkönyvelő ur minden praktikáns-kisasszonnyal: simogatja őket; a mikor valaki durván szól hozzá, a főkönyvelő ur erélyesen leinti:

— Mit gondol, micsoda maga a büróban, hogy ilyen magas kótából beszél?

A mikor a Bimzenstein ur maga, vagy a Veje szidta le az ujdonsült bürókisasszonyt a kezdettel járó hibákért, a főkönyvelő ur odasug a főnök urnak:

Ez a két aksioma készlet rá, hogy távol az én szeretett Pécsemtől, innen a Tátra hegyei közül, levelet meneszszek Polgármester urhoz, ajánlva egy új jövedelmi forrást dicső előde alatt nagyon megrongált városi finánciánk helyreállítása végett.

Pihent észszel eszeltem ezt ki és azt hiszem otthon kapva kapnak rajta, mert áldozatba éppen nem kerül, sőt egyetlen krajcár nélkül is nyélbe üthető.

Méltóztatik tudni, ugyebár, hogy a mai korban mennyit áldoznak, mennyire kapadoznak az emberek a reklám után?!

Hogyne! . . . Hiszen éppen ezért állította fel a város az egyedül szabadalmazott hirdetési vállalatot — melytől egy vállalkozó ugyan már odább állt — de azért a vállalat ma is virágzik.

És itt fekszik a kutya elásva, a hogy a zengzetes és költői germán nyelv mondja.

A reklámhajtásást kell a város megrogygyant pénzügyi egyensulya helyreállítására fordítani!

De hogyan?!

Ime a mód:

A városházát — tudvalevőleg — mindenki hivatalos és közérdekű helyiségnek tekint. Ami a torony alatt van, az következésképp helyes dolog s ha a torony alatt ajánlanak valamit a polgároknak, úgy fogadják azt, mint a szentírást!

Tessék a torony alatt egy hirdetési vállalatot berendeztetni!

Ott állnak csupaszon, fehéren a városháza rengeteg hosszú folyosói. Eddig még legfeljebb a gyászjelentéseket, a színházi, cirkusz és orfeum plakátokat függesztették ott ki s kívülök ha néha jutott eszébe, iskolai tanév elején, egy-egy könyvkereskedőnek, hogy a tankönyvekről szóló hirdetéseit a városháza folyosójára kifüggeszse.

Ezek azonban eddig mind ingyen tették.

Pedig, azt hiszem, méltóztatik tudni, hogy a városházán naponként vagy félezer ember megfordul s így az ott kifüggesztett reklámoknak rengeteg olvasóközönsége van.

De a fő a dologban az, hogy nagyon sok halandóra még ezek a reklámok is a *hivatalos presszió* hatásával vannak és úgy megjegyzi a hirdető cirkusz, vagy orfeumplakát tartalmát, akárha adóintő cédulát vinnének ki a nyakukra!

Ezt a körülményt kell a mi népünknek tudomására hozni s fogadom, hogy a városháza földszinti, elsőemeleti és másodemeleti

— Ugyan, édes Bimzenstein ur, nem sajnálja azt a szegény kislányt megrikatni?

A mire a Bimzenstein ur végigné az a főkönyvelőn:

— Csak maga ne szóljon. Maga elrontja valamennyi praktikáns-kisasszonyt a pártfogásával . . .

Nem csoda, ha elrontja. A főkönyvelő urnak van felesége, a ki azonban nem felel meg a beléhelyezett bizalomnak és nem ajánlkozta meg a főkönyvelő urat legalább minden második bilánckor egy-egy egészséges fiu- vagy leánygyermekkel. A főkönyvelő ur gyermek nélkül maradt s most azzal kárpótolja magát, hogy az új praktikánsnőket, a kik legfőleg tizenégy-tizenöt évesek, állandóan védeneciül fogadja. Ugy bánik velük, mintha a saját leányai lennének. Oltalmazza őket a durvaság ellen, protezsálja a főnökkel és — vigyáz a erényükre. Mert hát a büró veszedelmes hely és a fiatalabb könyvelők a kollegialitást nem tartják válaszfalnak, a mikor szerelemről van szó.

Lina kisasszony azonban meglehetősen unja a főkönyvelő ur pártfogását és szívesebben húzódik a többi büró-kisasszonyok mellé, a hol teljesen kinevelik azzá, a mi lesz. Odajönnek a fakturisták is pár elmés gorombaságot mondani és esténként, a mikor már dolog nincs, csak épen a hivatalos óra végét várják, az lesz a büró központja. A

folyosói már egy hét múlva telve lesznek hirdető plakátokkal, elkezdve a kedvelt bajszpedrőtől egészen a Révai Testvérek Jókai-regényvállalatáig!

És meg is fizetik mind a hirdető a városi folyosókon elfoglalt teret busásan. — Mert az ember a mai világban mindent megtesz a protekcióért s nem-e a protekció hatásával bír az a körülmény, ha a Doering szappant a bagolylyal, vagy a tyukszemgyűrűt az órában a torony alatt hirdetheti az élelmes elárúsító?!

Nem akarok próféta lenni, de azt merem állítani, hogy a jövő évi költségvetésbe már pluszt vehetnénk fel, mert a torony alatt mindenki hirdetni szeretne és egy plakát helyét százakkal fizetnék meg!

Polgármester ur! Bocsánatot is kérek, hogy — mint nem bennszülött — városunk javára ezt az indítványt tenni merészkedtem; de kegyeskedjek tekintetbe venni, hogy pihent és sok okos dolgot kitalál és szorongatott helyzetében fűhöz-fához kapkod az emberfia!

Indítványomat polgármester ur nagybecsű megszívlelésébe ajánlván, ölelem a távolból is édes Pécsünket és vagyok hiva

egy adófizető polgár.

Közöltük ezt a hozzánk érkezett levelet. Közöltük azért, hogy konstatáljuk, miszerint olyan életrevaló eszmét pendített meg, melynek fontosságát már a kivitelt megkezdése is bizonyítja. Mert szombat délelőtt óta — mikor még az indítványozó polgártárs levele utban volt mifelénk — már reklámhelynek használják a városháza folyosóit. — Nemcsak az Uj-Tátrafüred hirdetése, hanem egyéb magánreklám is függ már a toronyalatti folyosókon, így hát könnyen meglehet alapítani az új jövedelmi forrást!

Csak előre!

Napirend 1897. augusztus 10-én.

Naptár: kedd, aug. 10. — Róm.-kath.: Lőrinc. — Prot.: Lőrinc. — Görög-kel. (jul. 29.) Teodora. Zsidó: Ab. 12. — Nap két 4 óra 34 perckor; nyugszik 7 óra 3 perckor. — Hold két este 6 órakor; nyugszik éjjel 1 óra 27 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 24 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, északon és nyugaton csapadék s enyhe idő várható.

Közigazgatási bizottság ülése a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

Kisdedővő-ünnep a jótékony nőegyletben d. u. 3 órakor.

társaságban Lina kisasszony eleinte alárendeltebb helyet kap és állandóan azzal bosszantják, hogy szerelmes a kereskedelmi bank egyik praktikánsába, a kinek a postatakarékpénztár nagy szobájában ad randevut.

Magának a Bimzenstein-bürónak praktikánsa nincs a legjobban vele. Az a gyűlölt konkurenciát látja benne, a kitől annyival is inkább fél, mivel neki nincs olyan protektora és védője, mint Lina kisasszonynak. Egyébíránt a praktikáns kemény ellenese a nőemancipációnak és minden mellőzésnél, a mi a Lina kisasszony előnyére üt ki, szentül megfogadja, hogy ha neki önálló büroja lesz, abban egy csöpp kisasszonynak se ad helyet.

Fejlődik, fejlődik Lina kisasszony, a naitása egészen lekopott, a büro-kifejezések a szájában vannak — kész bürokisasszony lett belőle. A főkönyvelő is érzi, hogy kinőtt a szárnyai alól, még ugyan engedelmesen türi, hogy a haját megsimogassa, de már nem alkalmas médium a védelemre. A főkönyvelő a Vejenél, a ki a büro hivatalos kérdéseit el szokta intézni, proponálja Lina kisasszonyt az előléptetésre. Lina kisasszony a számlakönyvek mellé kerül, harmincöt forintra emelik a fizetését, a főkönyvelő pedig a proponálással egyidejűleg azt mondja:

— És ha nem akarják, hogy fölmondjak, sziveskedjenek két héten belül új praktikánsnőt akceptálni. A nélkül nem tudok dolgozni . . .

Faragó Rezső.

— (Kasszinó-estély.) A nyári mulatságok krónikájában páratlanul álló és meglepő volt a nemzeti kaszinó szombaton rendezett nyári estélye. Előidézte ezt, hogy háziedredünk jelenleg itthon tartózkodik és a rendezők ez estélyre Mars fiait is meghívták. Közönségünk kíváncsi lévén a hazulról elszakadt, de azért a szülővárosához hűtlen nem maradt daliás hadfiakra, a viszontlátás örömet élvezni összejöttek annyian, hogy jól látogatott farsangi mulatságon sem láthattunk nagyobb és diszesebb közönséget együtt. Künn ülve a kertben hallgatták és élveztek egyideig a jól szervezett zenekar rég nem hallott szép játékát és igazi entuziasmussal tapsolták meg az egyes darabokat, különösen pedig a „Bánkban” operából előadott egyveleget. Mikor aztán a meghívásnak mintegy meghálálásaul rendezett hangverseny Ziehrer gyönyörű indulója előadásával véget ért, elkezdett a zenekar tánchoz játszani, fiatalaink a terembe vonultak, hol aztán a hőséggel mitsem törődve, jól mulatva és táncolva együtt maradtak a kora reggeli órákig. — Hogy az előkelőségek mennyire kedvelik e nyári estélyeket, mutatja, hogy sokáig a mulatók közt időztek Blaskovich István táblai elnök, Sável Kálmán törvényszéki elnök, Zurna Károly tábornok, dr. Lukács Adóif kolozsvári egyetemi dékán, Ternovszky Alajos pénzügyigazgatóhelyettes, az 52. és 44. gyalogezred törzstiszti kara, Brázay Kálmán, Ország Lajos földbirtokos, Vániss Sándor főszolgabíró, Nagy Jenő megyei főügyész stb., de tanuskodik e mellett a megjelent nagyszámu közönség is, melynek falánksz soraiban láttuk: Alt Jakabné, Balta Béláné (Budapest), Brázay Kálmáné (Pellérd), Bence Sándorné, Borsitzky Imréné, Csigó Jánosné, Cankl-né, Chinorányi-né, Driesz Lajosné (Pécsvár), Dorsch Pálné, Erreth Kálmáné, Eckensbergerné, dr. Friedl Károlyné, dr. Hrabécy Istvánné, Koszits Ákosné, dr. Krasznay Jenőné, dr. Krasznay Miklósné, Kindl F.-né, Lauber Margit, Littke Ernőné, dr. Lukács A.-né (Kolozsvár), dr. Mihálffy Ernőné, Molnárné, Notter Jenőné, Pintér Ferencné, Rosingerné, dr. Szilágyi Istvánné, Schapringner Gusztávné, dr. Szekrényessy Ferencné, Szinkovich Károlyné (Mohács), Szommer Amátné, Sággy Jánosné (Siklós), Ternovszky Alajosné, Vasváry Györgyné, Zelesny Károlyné, ugy Alt Ilona, Bence Böske, Beretvás nővérek, Cankl nővérek, Chinorányi Iza, Dávid Ilona, Driesz Frida (Pécsvár), Eckensberger nővérek, Fekete Irma, Hrabécy Ilona, Kaltnecker Ilona, Kindl Gizella, Kovacsics nővérek. Sey Laura, Máté nővérek, Nagy Klemi, Rosinger Etelka, Schapringner Mici, Szommer Irma, Tallian Imike, Ternovszky Irén, Vasváry nővérek, Zelesny nővérek, Zsiga Gizella.

— (Kinevezés.) Borsitzky Imre, pécsi járásbíró albiró a sásdi járásbíróshoz járásbíróvá neveztetett ki a nyugalomba vonult Rihmer Elek járásbíró helyére. E kinevezés folytán a helyettesül kirendelt Klaudner albiró ismét elfoglalja állását a siklói járásbírósnál. Borsitzky helyére Gyenes József helyettesített át a pécsi jbiróshoz albirói minőségben.

— (Donáth-bucus.) A szigeti külváros lakossága tegnap tartotta meg a szőlőhegyi kápolnában a Donáth-bucusot, a szőlőhegy védszentjének, szent Donáthnak tiszteletére.

Reggel körmenetben mentek a hivek a kápolnához, a hol délelőtt szentmise és egyházi beszéd, délután pedig vecsernye volt.

— (Az árvíz) még mindig fenyeget. Mohácsnál a vészbizottság Német Lipót elnökkel permanenciában van. A vizrajzi osztály holnapra 740. cm. vizállást prognosztál, mely a földtöltésnél sokkal magasabb. E miatt nyulgátak építése iránt intézkedtek. Szinkovics főbíró 300 kocsit, 600 embert rendelt ki védelmi munkálatokra. Frigyes főherceg dunántuli birtokát, különösen azon helyet, hol őszszel a német császár tiszteletére vadászatot szándékoznak rendezni, nagy veszély fenyegeti. Nemegyei jószágigazgató 500 munkással dolgozik kiegészítő gátak építésén. Ha az uradalmi gátak beszakadnak, akkor 15 virágzó községet tönkrel tesz az árvíz. Izsépközség lakossága a védelmi munkálatokra vonatkozó hatósági rendeletnek nem akart eleget tenni s a csendőrség karhatalommal kényszerítette rá a lakosságot a munkára. Ma már a védelemre minden lehető meg van téve s talán kikerülhető lesz a végveszedelem. Bajáról jelentik, hogy ott tegnap délelőtt 10 órakor 652 cm. volt a vizállás; Budapesten tegnap reggel 7 órakor 628 cm., s Mohácson tegnap délután 5 órakor 657 cm. Budapesten tegnap délután 5 órakor már 680 cm. magasságot ért el a Duna vizállása, a miből következtetni lehet az alantabb fekvő vidékek áremelkedésére. Trixler Károly alispánt a belügyminiszter a veszélyeztetett megyei vidékekre teljhatalmu kormánybiztossá nevezte ki, melléje adván műszaki tanácsosul Steingassner Imre kir. mérnököt, a kivel együtt a ma reggeli vonattal el is utazott Mohácsra, a védekezési munkálatok vezetésére. A mohácsi főszolgabíró a vasárnapi kelettel jelenti, hogy az egész vonalon lázasan folyik a védekezési munkálat, Maiss, Nagy-Nyárád és Lancsuk községek közmunka ereje kifogástalanul bevonult, csupán a szabariak tagadták meg az engedelmisséget, miért is csendőri karhatalommal szorították a munkára. Azóta ezek is a legkifogástalanabbul talicskássák a földet. A katonaság még szombaton megérkezett Mohácsra, szabályszerűen elszállásoltatott s teljesíti a járőr szolgálatot. Az a baj azonban, hogy kevés az altiszt, miért is ezek pótlása végett az ezredparancsnokság megkeresett a Dunán közlekedő hajók is meglasztották járásukat, nehogy a kerekek által okozott hullámverések az amugy is óriási nyomás alatt levő töltéseket jobban megrongálják. A mohácsi töltések 700 cm. emelkedésig állják a veszedelmet s ha az áradás nem haladja meg a 700 cm-ért, úgy a mohácsiak megmenekedtek.

— (Névmagyarosítások.) Ehrentletzberger Gyula pécsi lakos, Elekesre, Bickelhaupt Henrik, bonyhádi lakos, Péterfire és Fürst Béla, pécsi lakos Füredire változtatták vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel.

— (Halálozás.) Adler Samu a pécsi vasuti osztálymérnökség segédmérnökét súlyos csapás érte; édes atya augusztus 8-án meghalt Budapesten.

— (Adakozás.) A havihegyi kőkeresztre adakozott Wirth Henrik főpincér és neje, Janka 1 frtot.

— (Rovancsolás.) A városi pénztárban a miniszteri kiküldöttek még mindig folytatják a rovancsolást. A múlt hét péntekjén, szombatián, sőt tegnap délelőtt is folyt a rovancsolás, anélkül, hogy befejezhetők volna. Tegnap aztán úgy határozták, hogy mátol fogva délutánonként végzik a rovancsolást, hogy délelőttönként a pénztár nyitva lehessen a közönség számára. Mert azon a három napon — mig nyitva nem volt — mindenki adót akart fizetni s hogy ez a nagy buzgalom a hosszas várakozás folytán le ne lohadjon, ezen-

túl délelőttönként nyitva lesz a pénztár és csak délután folyik a rovincsolás még vagy három hélig.

— **(Fogház-vizsgálat.)** A vármegyei börtönvizsgáló bizottság *Fejérváry Imre* b. főispán elnöklése alatt ma délelőtt megvizsgálta a helybeli törvényszéki fogházat, ahol mindent a legkifogástalanabb rendben talált. Délután 4 órakor a főispán a városházán is megjelent s ott is megvizsgálta a rendőrségi börtönhelyiségeket s hasonlóképpen mindent rendben talált.

— **(Megőrült.)** *Gunszt József*, németkeéri nyugalmazott plébános Budapesten megőrült. A szerencsétlen plébános az utcán prédikálni kezdett s oly feltűnően viselkedett, hogy a rendőrségre kellett vinni, a hol annyira öntudatlan állapotban volt, hogy a nevét sem tudta megmondani. A zsebében talált iratokból tudták meg kilétét. Most az irgalmasok budai kórházában ápolják.

— **(A postatarifák felemelése.)** A postatarifáknak a koronaértékre való átszámítása alkalmával egyes díjtételeknek a kikérítés kedvéért való felemelését tervezik. Ezt a felemelést még azzal is indokolják, hogy a kérdéses díjtételek alacsonyabbak, mint a világpostaegetlet más államainak megfelelő tételei és azért azoknak felemelése a pénzlábra való átszámítás alkalmával feltétlenül szükséges. Az 5 kros levélportót változatlanul hagyják, illetőleg ez a jövőben is tíz fillér lesz, ellenben a levelezőlapok árát 5 fillérre emelik, ugyancsak felemelik az ajánlási díjat és a külföldre szóló levelek portóját is 25 fillérre, megfelelően a Svájcban, Olaszországban és Franciaországban érvényben levő 25 centimes portónak. Végül a csomagszállítás tarifátételeiben is lesz egy kis emelés az említett elvek szerint. Ezeket a tarifaváltozásokat öszszel a költségvetés tárgyalása alkalmával fogják publikálni.

— **(Beleset a vonaton.)** Vasárnap Komlón a 9412. számú vegyesvonat tolatása közben egy fával rosszul rakott kocsi a szénrakodón megakadt, ezáltal a kocsi összetört és a kocsi tékjén ülő *Bertalan György* fekező balkarját törte.

— **(Kerti ünnepély.)** A pécsi műkedvelők egyesülete tegnap tartotta kerti ünnepélyét a Scholz-féle sörcsarnok helyiségeiben. A közönség délután nagyon szórványosan jött s ezért volt az, hogy a délutáni »műsor« este 1/4 7-kor vette kezdetét. Először is *Schwarz Károly* adta elő a »Tolvaj«, című szavaltat s utána *Csonka Mariska* k. a. lépett az emelvényre, hol az »Első szerelmeslevél« c. monológot adta elő a közönség tetszése mellett. Kapott is tapsokat érte. Végül »Bajos Jeremiás«-t *Petrovics Nándor* produkálta és zajos derűtséget keltett. A hat pontból jelzett műsorból tehát a fenti okokból csak három adatott elő. Következett az esti műsor pont 8 órakor. A »Tiroli dal« ment, melyben *Bálint Ferenc*, *Baranyai Ferenc*, *Petrovics Nándor*, *Ódor Gyula* és *Kalupka Sándor* vettek részt, tapsokkal lőnek jutalmazva és megújrátatott. Szünet után a »Fülemüle« ment, melyben első helyen *Stuka Irma* k. a.-t kell kiemelnünk ügyes játékaért és szép énekéért, mit a közönség megújrátott s megtapsolt. *Móric Anna* k. a. is sok tapsot kapott. Kifűnő alakítások voltak *Tolp Janka*, *Kovács*

Mariska, *Csonka Mariska*, *Denk Margit*, a férfiak közül *Baranyai Ferenc*, *Petrovics Nándor*, és *Ódor Gyula*. A mi pedig a sok fiatal hölgy előtt a program legérdekesebb pontja volt: a táncvigalom, az elég tüzzel és kedvvel tartott egész hajnalig. A négyeseket mintegy 46 pár táncolta. Általában az ünnepély sikerültnek mondható.

— **(Elfogott tolvaj.)** *Keresztúri Gyula* asztalossegéd, tanult mesterségét elhanyagolva, a csavargó életre adta magát s ott és ép olyan munkába állt, a hol a milyent talált. Legutóbb Magyarpeterden az aratók mellett dolgozott s ekkor felkereste a régi ismerősét, *Mészáros Bela* szatócsboltost s annál szállást kért. Szombat éjjel is ott aludt s az alkalmat arra használta fel, hogy feltörte a házigazdája szekrényét és abból 36 forintot ellopott. A lopott pénzzel aztán bejött Pécsre s a nappal különböző kocsmákban töltvén el, egy vállalkozó szellemű menyecskevel kikocsizott a Rácvárosra és ott *Pompárnál* folytatta a lopott pénzből a mulatságot. A meglopott gazda azonban bejött utána, jelentette az esetet a rendőrségnél, s a megindított nyomozás folytán ma reggel a tolvajt kint a kocsmában egy rendőr le is tartóztatta, mikor éppen reggelizett a vállalkozó szellemű menyecske és az őket Rácvárosra vitt fiakkeros társaságában. Persze bekisérték aztán a rendőrségre, a hol a lopást beismerte, de az ellopott pénzből csak négy forintot tudott előadni, — a többit már mind elverte. Egyelőre, hogy a potyamultság okozta mámort kialudja, a kóterben tartják s aztán átadják a bíróságnak.

— **(Fiu az apja ellen.)** A Rókus utcából tegnap este egy öreg, hetvenéves polgárember ment fel a rendőrségre, hogy panaszt tegyen a fia ellen, a ki a vasárnap örömeire többet szedvén be az italból, mint a mennyit elbir, részegen ment haza és otthon a szegény öreget ütötte-verte. Az végre kimenekült a kezei közül és segítségért a rendőrségre ment, honnan aztán egy rendőr sietett ki vele a helyszínére és az apja ellen támadó részeg fiut, a kit *Gergelits Mátyás*nak hívják, bevitte a rendőrségre. Ott a kóterbe tették, míg a részegségét kialudja s magáról az esetről pedig jelentést fognak tenni a bíróságnak, hogy az apja ellen támadó fiu ott vegye el méltó büntetését.

— **(Hivatlan aratók.)** *Vice János*, szakályi lakost nagy kár érte a napokban. Zabját, melyet e héten éppen learatni készült, egy reggelre csak a szó szoros értelmében — ledorongolva találta. Ellenségei, a kik vagy hárman voltak, dorongokkal álltak neki a zab learatásának az éj leple alatt és az egész termést tönkretéven, a tulajdonosnak vagy 50 forint kárt okoztak. Az esetről a káros jelentést tett a csendőrségnek s ott megindult a nyomozás, hogy a hivatlan aratókat kinyomozzák. El is fogtak három gyanuba vett embert, a kik ellen most folyik a vizsgálat, hogy ha a hivatlan aratás rájuk bizonyul, elvegyék méltó büntetésüket barbár tettükért.

— **(Verekedő legények.)** Hosszúhetényben egy kocsmában négy boritalos legény támadt rá egy csendesen iddogáló vendégre egyik csendes este és véres verekedést rögtönözve, közös erővel úgy megverték a kiszemelt áldozatot, hogy most az ágyat fekszi

szenvedett sérülései miatt. *Kabos Mihály* hosszúhetényi lakos a megvert ember, a verekedő legények pedig *Thomas József*, *Srempf János*, *Kezert Ferenc* és *Molnár László*, a kik ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Meglopott ember.)** *Baric József*, nagy-bicsérdi lakostól, a napokban 161 forintot elloptak. A szerencsés tolvaj hogy ki lehetett, a károsnak még fogalma sincs róla, hanem azért teljelentette az esetet a csendőrségnek, a hol most megindították a nyomozást az ismeretlen tolvaj kipuhatólása végett.

— **(Tolvaj cigányasszony.)** *Szita Pál*, nagypeterdi lakos házából egy szép délutánon eltűnt egy csomó ruhanemű. A tiszta szobából lopta el valami enyveskező jómadár, hová észrevétlenül behatolt s ott felpakkolván a ruhákból, ép oly észrevétlenül el is távozott. Hanem már a lopott ruhákat nem értékesíthette, mert a csendőrség kinyomozta és elfogta, mikor még a lopott ruhanemű nagy részét meg is találták nála. A tolvaj *Kalányos Mari*, bükkösi cigányasszony volt, a kit bekisértek a szentlőrinci járásbírósa fogházába.

— **(Leégett présház.)** *Mihálovics József*, szőlősgazda, tegnap kint töltötte a vasárnapot a szőlejében, a hol ebédet is főzött magának. Délután elindult, hogy a szőlőhegyi kápolnában tartott *Donáth-bucsu* ajtatósságán résztvegyen, alig haladt azonban pár száz lépésnyire a présházától, az egyszerre kigyuladt a háta megett és minden segítség hiányában le is égett. A tűz keletkezési oka a legnagyobb valószínűség szerint az a véletlen volt, hogy egy szikra valahogy rápattanhatott a kunyhó födelére az ebédfőzéshez gyújtott tűzből és ez okozta a tüzet.

— **(Erőszakos udvarló.)** Az apáca-utca egyik házában szolgáló csinos cselédleányzó tegnapi kimenője alkalmával valami *Ghettó József* nevű udvarlóra tett szert, aki este haza is kísérté, de részeg fővel olyan skandalumot csapott, hogy a lány megtiltotta neki, hogy bemenjen vele a házba. Az erőszakos udvarló azonban nem engedett s végre is a házbéliek jelentést tettek róla a rendőrségnél, honnan egy rendőr kiment és az erőszakos udvarlót bekisérte a torony alá. Most egypár napig ott tartják, hogy az utcai botrány miatt ráért büntetést leülje.

— **(Ellopott buzakeresztek.)** *Soós János*, *Fábián János*, *Radó István*, *Peszker János* és *Mettholz György* simontornyai lakosoktól a szántóföldön levő gabonájukból öt kereszt buza eltűnt a napokban. A megindított nyomozás még eddig nem vezetett pozitív eredményre; az már tény ugyan, hogy a buzakereszteket úgy lopta el valami élelmes jómadár, de hogy ki, az még nem bizonyos. Egy csavargót a lopás gyanuja miatt le is tartóztattak Kis-Székelyen; ez azonban tagadja a lopás elkövetését s most folyik a vizsgálat ellene.

— **(A ki imakönyvekben utasik.)** Azt mondják: civilizálódunk. Tanul, iskolázódik felvilágosul a nép, fogy a babona és enyhül a bigótság — szóval haladunk. Szó sincs róla, de azért sokára lesz, míg a népből csakugyan kifogy a babona s csak valóságos lesz, de nem bigót. Mert ma még nagyon s erről az oldaláról mindig megköze-

lithető a legelzárkzottabb paraszt is — különösen az asszonyok — és könnyűszerrel becsaphatók. A példák mutatják. Egy községben járt a napokban egy ügyes csaló, azok közül való, a kik fel tudták ismerni a népnek ezt a gyöngéjét s vallásos oldalról igyekeznek megközelíteni — a zsebét. Alig 30 év körüli, elegáns öltözetű, bár kissé kopott ur járt a faluban. Az intelligens embereket s azok házait azonban elkerülte, csak a paraszt-házakat járta sorra. Mindenütt az asszonyokkal elegyedett szóba, rendkívüli rábeszélő tehetsége volt s nem jött ki egy házból sem, hogy legalább egy ócska bibliát, imakönyvet és valami kevés aprópénzt ne hozzon magával. Elhitette a bigót babonás asszonyokkal, hogy ötlet a hercegprimás, meg a püspök küldte, hogy cserélje fel az igazhivők régi imakönyveit ujakkal, mert új imádságokat és könyörgéseket hoznak be a misébe, amik a régi könyvekben nincsenek benn. Az új könyveket persze nem adta mindjárt oda, vasárnapra ígérte, hogy majd a templomban szétosztja, de addig is előlegül legalább egy koronát kért minden könyvre. Egy egész rakás ócska imakönyvet, bibliát és ugyanannyi koronát szedett össze — míg fel nem tűnt a községi hatóságnak. Felszólították, hogy legrövidebb idő alatt igazolja magát s az elegáns »bibliás család« a legrövidebb idő alatt eltűnt a községből. Nyomaveszett és nem is sejtik hova lett. Elegáns ruházata és intelligenciája után ítélve, valami elzüllött fiatal ember lehet a bibliás csaló, kinek az imakönyvekben való

utazás ugylátszik állandó foglalkozása, mert az utóbbi időben több községben is látták feltűnni, de mindenünnen eltűnt, mikor nyomában érezte a hatóságot. Most megyeszerte körözik.

— **(Halál az agyagbányában.)**

Sajnovics János mohácsi 74 éves korszós a korszós agyagbánya egyik üregében agyagot ásván, a föld ráomlott és maga alá temette. Halva szállították el. A halottkémi jelentés földomlás által okozott erőszakos halált állapítván meg, a főszolgabíró áttette az ügyet a kir. járásbíróhoz, mely a haláleset körülményeinek kiderítése céljából előzetes vizsgálatot és a holttest fölboncolását rendelte el. A törvényszéki boncolás után nagy részvét mellett temették el a szerencsétlenül járt munkást.

— **(Sok a mátkapár.)**

Himen rózsaláncai ugyancsak sűrűn fűzik össze mostanában a boldog jegyepárokat. Hogy sok az eladó leány, azt már régóta tudjuk a kesergő családapáktól, akik mindenáron férjhez szeretnék adni leányukat, de annak igazán örülünk, hogy vőlegény is sok van városunkban. Sok elszánt családapa fog örülni ennek a hirnek, — s elégedetten dörzsöli kezeit, ha egy derék vő megszabadítja a zsurk és nyári toalettek borsos számláitól. De hát még a mamák! Azok örvendenek csak igazán a sok házasságnak, mert ez a nagy »kereslet« azt jelenti, hogy nem olyan ocsók már a leányok, mint a hogy egyes elbizakodott vőjelölt hitte . . . Az a sok hymen-hir mindenkinek örömet okoz, csak a rendőrségnek gyűl meg a baja a sok helyhatósági bizonyítvánnyal, a melyeket a boldog vőlegények vagy menyasszonyok részére kell ki-

állítani. Naponkint tíz-tizenöt ilyen bizonyítványt is el kell készíteni, naponként tehát ugyanennyi mátkapár készülődik az esküvőre. Mégis csak szép tudomány a statisztika, de csak annak, a ki felületesen dolgozik vele, mert aki annak a fentebbi kimutatást alaposabban megfigyeli, eszébe jut, hogy minden egyes bizonyítvány *egy-egy új anyóst jelent.*

— **(Garai János szobra.)**

Must már bizonyosra vehető, hogy a Garai János szobrát Szegzárdon október hó első felében leleplezhetik, mert úgy a szobor alapzata, mint maga a szobor ez időre tel lesz állítva. Szárnovszky Ferenc szobrász az elmúlt héten Szegzárdon volt és bemutatta a szoborra alkalmazott géniusz és az oldalöntvények mintázatát. Kitűnően sikerült Háy János, a hallgató bíró és a furlangos író alakjai. A leleplezési ünnepélyre a szoborbizottság meghívja a Kisfaludy és a Petőfi társaságot, az Otthon írókört és a fővárosi hírlapírókat. A miniszterek közül Perczel és Wlassics jönnek le. A vallás- és közoktatásügyi miniszter főleg azért vesz részt az ünnepélyen, mert terv szerint ez alkalommal nyitják meg ünnepélyesen a főgimnázium impozáns épületét is. Bodnár István poeta és író, szerkeszti a szoborbizottság megbízásából a Garay-albumot, mely úgy tartalomra, mint illusztrációra nézve ritkítani fogja a magyar irodalomban párját. Ujabban Zichy Mihály, Oroszországban élő hazánkfia küldött kitűnő illusztrációt az album részére egy megleghangzú levél kíséretében. A nagy művész illusztrációja mellé sorakoznak Garay Ákos és Csók István festőművészek rajzai.

— **(A ki Borosgödörben született.)**

Tegnap este a »Korona«-ban nagy botrányt okozott egy részeg ember, a kinek rakoncátlanságát végre is a rendőrség meg-

V. FEJEZET.

Miért kevesbednek a házasságok?*)

A házasságok száma nálunk mindinkább rosszabb arányt mutat. Ez szomorú tény; szomorú, mert a házasságnak erkölcsi, nemzeti és gazdasági szempontból elvitázhatlan nagy befolyása van a népek életére.

Honnan e tény?

Az aglegény kész a válaszszal:

— »Hiszen kérem, hogy is lenne az embernek bátorsága megnősülni, mikor mai nap csipkére, szalagra is többet költ egy-egy asszony, mint a mennyibe az egész háztartásnak kerülni kellene.«

A leány sem marad adós:

— »Óh azok a férfiak! Jár is azoknak az esze most tisztességes szándékon! Szépelegnek, léhaskodnak. Lepketermészetűek mind. Az egyik tizenkilenc, a másik egy híján husz.«

Ime kétféle válasz. Mindegyikben van egy kevés igazság, de ami van, az is sok!

Lássuk csak!

*) Lásd Karr Alfonz, Mende Bódog, Radics Arthur tárcacikkeit a házasságról.

Azért lett a nő anyává, hogy ne legyen egyedül özvegyiségben. És a nő, ki tudja az anya terhes bár, de magasztos hivatását, ki ismeri a gyermekneveléssel járó gondokat, az nem is akar újra hódítani, nem akar más férfinak tetszeni — nem fog újra férjhez menni.

Életét szenteli majd gyermekének és ha ez felcseredik, benne látja férjének hű képmását, megvigasztalódik a változhatlan végzetten és mikor ábrándozik, előtte lesz a legszebb kép, szétnyílik az ég és az angyalok kara közepette megjelenik a férj szólva:

— Hü maradtál hozzám, becsületben felnevelted gyermekemet, a te magzatodat, érdemessé tetted magad arra, hogy itt az édenkertben folytassuk együtt a megszokadt földi életet, jer ölelő karjaim közé . . .

Epp ezért semmi sem tud nekem egy özvegy nőnél jobban tetszeni, mintha haláláig megmaradt becsületben özvegynek.

A római nő, mielőtt férje házában küszöbét először átlépte, hangosan mondá: »Ubi tu Caius, ego Caia esse volo« — azaz felveszem nevedet, hogy téged kövessék, hogy veled legyek mindig, fenntartom nevedet tisztességben, még akkor is, ha előbb hálnál el nálamnal.

A görög egyház szabályai szerint a pap megnősülhet, de ha neje meghalt, kolostorba kell vonulnia; a montanisták sectája házasságtörőként bánt el az oly asszonyal, ki másodszor is férjhez ment.

És helyesen így!

Ma? Eltemetik a férjet, a nő helyi szokásként különféle módon viseletében, öltözetében is kitünteti özvegyi állapotát és miként az, ki átesett már egyszer a tengeri betegségen — tudva, hogy nem mindenki hal bele —

sokallván, végét vetendő, bekísérte a városházára. Kihallgatásakor előadta, hogy *Hold Ferencnek* hívják, a *Makár-utcában* lakik, születésére nézve pedig vasmegyei.

— Vonzódom az italhoz, kérem szeretettel — mondta. Ne tessék azonban a bűnműfelróni, mert én Borosgödörben születtem.

Ebben ugyan igazsága is volt, mert munkakönyve tanúsága szerint Vas megye Borosgödör nevű községében született, de azért mégis benttartják most egypár napra a kóterben csendzavarás és éjjeli botrány miatt.

— **(Halálos esés a vonatról.)**

Tegnap az 1007. számú vonatról Sárbogárd és Sárosd között a 45. számú őrház melletti utátjárónál — menetelés közben egy aratómunkás leesett és szörnyet halt. A vonatszemélyzet az esetet nem vette észre s a vonat tovább haladt.

— **(Megugrott tolvaj.)** *Peterlich*

János, szentistváni téglaházi lakostól, a szolgálója *Blum* András, aki rácmecskei illetőségű legény, elloptott egy csomó ruhaneműt s aztán a cselédkönyve hátrahagyásával megszökött. A megugrott tolvajt keresik.

— **(A tolnavármegyei múzeum)**

a múlt héten ismét érdekes leletekkel gyarapodott. Dr. Kiss István, simontornyai körorvos évek során át gyűjtött régiségekkel kereste föl *Wosinsky* plébánost, a nevezett múzeum lelkes megteremtőjét s neki több érdekes lelet darabot adott át. A múlt évben dr. Kiss Simontornya és Igar község határában egy sirmezőre akadt, a melyből ásatások útján a népvándorlás korabeli avar sírleletek kerültek

ki, köztük kengyelvasak, zabla, bronz és vas szerszáműszek és egy dárda. Ezelőtt két évvel meg egy kelta vaskori sírleletet szerzett be, amelyek közül 2 lándzsa, kard, tör és kés az érdekesebb darabok. Az érmek közül a Kálmán király korabeli ezüst és Pompejus idejéből származó ezüst érem darabok az értékesek.

— **(Napfoltok.)** Jelenleg a napfoltok érdekes látnivalót képeznek. A lángkitörések a napfoltokból egyre tartanak, a melyeket d. u. 1—7 óra közt naplementkor a legjobban láthatunk, a melyek mint vöröses tüzoszlopok tűnnek ki a napfoltok körül. A szemlélő nem lát ugyan óriás tüzoszlopokat, mint a hogy az valóban előjön a napon, a mit lát, az csak olyan, mint a távoli pásztortűz vöröslángja, de ezt az óriási távolság okozza, — 184 millió kilométer — amelylyel a nap tőlünk távol esik, s a kitörő óriás tüzoszlopok nekünk csak regényes pásztortűzekül látszanak. Akik érdeklődnek e nevezetes természeti türemény iránt, azok jelenleg ne mulasszák el ennek megtekintését, mert riika szép menetet látják a napfoltoknak, a mint ezek valódi libamenetben (*Gänzemarsch*) haladnak akár csak egy fekete sereg a Nap tányérján keresztül. Elöl vezet a legnagyobb — mint a ludak között a gunár — s azt követi a többi különféle nagyságu napfoltok csoportja, végül távolabb ezektől, mintegy hátrvédül látszik még egy elmaradt napfolt, a mint egyetlen távolban követi a gyászos menetét. E napfoltok hatása augusztus közepe felé változatosabb időjárást hoz. Ezen napfoltok egy kisebbszerű csillagászati távcsövön igen jól, de egy kis kézi távcsővel is eléggé jól láthatók, sőt naplemente alkalmával színes üveg nélkül is, még egy színházi távcsővel is eléggé észrevehetőleg kivehetjük azokat a fekete Nappontokat a fényes tányérján.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 „ 01 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 „ 23 „
Bécsből	909. sz. **)	személyv.	» 9 » 39 „
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	» „ d. u.	4 „ 10 „
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 » 5 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 „ 56 „
Broodról	1909. sz.	személy „ éjjel	11 „ 02 „
Mohácsról		» » reg.	8 » 01 „
»		» » k d. e.	11 » 18 „
»		» » d. u.	5 » 50 „
»		Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812 sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

ujra a tengerre száll. Ismeri a nászágyban eltöltött fájdalmas napokat, ezért nem szorul ezekben vigasztalóra, miként a leány, de tudja azt is, hogy e fájdalomban is van valami, mi felemelőleg hat a nőre.

Sőt sokszor az az átlátszó özvegyi gyászfény olyan, mint egy háló, mely által egy második férjet akar fogni. Pedig ha jó férj volt az, ki elhalálozott, csak sajnálnia kellene, mert oly jót nem talál többet, ha gonosz volt és most jobbat talált, fáj neki, hogy legszebb éveit nem tölthette mellette, ha rossz volt, de most sem talált jobbat, ugyan mit ért akkor el?

Nincs szükség újbóli férjhezmenetelre, mert éppen a mai kor az, mely mindenkép gondoskodik az özvegyről, hány jótékony intézetnek és hány alapítványnak csak egyedül az a célja, hogy segítsen az özvegyeken és apa nélkül maradt árvákon, ez jele annak, hogy művelt korunk ellensége a másodszori férjhezmenésnek.

— Igaz, törvényeink ezt megengedik, mert a halál felbontja a házassági kötelékeket. Sőt vannak szokások, törvények, melyek az újból való házasságot előírják; — így az éjszaki tenger lakóinál meg sem várják a férj halálát, ha ő bizonyos ideig távol marad, a nő férj egyik barátjához megy feleségül, ha aztán mégis hazatér, visszakapja szó nélkül nejét és köszönetet mond barátjának, mert megvédte és oltalmazta feleségét és gyermekeit.

Hát nem szebben cselekedett ennél *Artemisia*, ki férje elégetett holttestének hamuját egy serlegből kiitta, hogy vele a halálban egyesüljön? „Ahol királyom, ott lesz az országom” mond *Izabella*, II. Keresztély elfűzött dán király neje, mikor szabadságában állott neki, meg-

maradni az országban, melynek lakói férjét száműzték; *Valéria* arra a kérdésre, miért nem megy újból férjhez, válaszol: „Mert férjem lelke él és velem van!” — Tekintsék meg egy indus férfi temetését, neje büszkén lép a máglyára, hogy kövesse férjét a tulvilágba.

Ha nem volna megengedve a másodszori házasság, már az esketés is ünnepélyesebb lenne, miként ilyen a temetés, mert csak egyszer halunk meg. Ezért volt törvénybe iktatva *Konstantin* idejében a *poena secundarum nuptiarum*, pedig ugyancsak ő volt az, ki a szaporodásra nagy súlyt fektetett.

Aki az ország törvényei szerint cselekszik, az tisztességes polgár, — aki a természet törvényeit figyelembe veszi, az jóra való ember; — de ki e kettőt összhangba hozza és ekkép él: az már egy fenséges lény, hős, ki önmagát győzi le.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz. *)	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz. **)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovoe	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz. ***)	vegyes " d. u.	2 " 47 "
Brood	" 1906. sz. ***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvésését, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

Törvényszék.

§ **A kit a nyomor vitt a bünre.** Ács István dunaföldvári földhöz ragadt szegény csizmadia amig egészséges volt is, nagy nehezen tudta fentartani nagyszámu családját. Hogy aztán a kór ágyba döntötte s munkaképtelenné tette, a családja egyszerre nagy nyomorba jutott. Ezen akart segíteni felesége Ács Istvánné sz. Pap Mária, de hát a szerencsétlen jobb híján rossz módot talált az éhségtől való menekülésre. A mult évi május hó 21-én rokona Pigli János házához ment, a zárt utcaajtót a kerítésre felakasztott kulccsal kinyitotta, a lakás hátsó szobájának ablakát betörte, azon át a lakásba mászott, a konyhában talált kulccsal a másik szoba ajtaját kinyitotta s ott a szekrény fiokját bottal felfeszítette s onnan 80 frtot, egy darab sonkát s kenyeret elvitt. A kir. törvényszék alkalmazta vele szemben a 92. §-t s a megtartott végtárgyaláson 6 havi börtönre ítélte.

§ **Halálosvégü családi perpatvar.** Blaskó János, bodolyai lakos, már 29 év óta élt a feleségével, mikor a folyó évi július 5-én halálosvégü perpatvar történt köztük. A perpatvar különben hogy mindennapos volt náluk, könnyen megérthető abból a körülményből, miszerint az asszony 29 év alatt tizennégyszer hagyta el az urát, bár gyermekeik is voltak s legutoljára negyedfélelvig különválva élt tőle. Mikor most utoljára visszament az urához, az, hogy kiengesztelje, ráírta a vagyona felét. De az asszony furcsa

természete ekkor meg abban nyilvánult, hogy a birtokot eladta s a férjnek úgy kellett viszszaadnia, hogy gyermekeik rövidséget ne szenvedjenek. A jelzett napon érhető okokból tört ki hát a családi perpatvar a feleség és férj között. Bár szokás szerint most is az asszony kezdte, kapálás közben más bárázdára utasítva az urát. Ebből veszekedés támadt köztük s a nyelvelő asszonyt mikor az ember pofonütötte, az nekiment és az arcát össze-vissza karmolta. Majd házuk udvarába kergették egymást s ott birokra kelvén, a férj az asszonyt földhöz vágta és egy párszor vállánál fogva egész teste hosszában odaütötte a földhöz. Azzal otthagya az udvaron s ment a jószágokat megitatni. Mikor visszatért, még akkor is ott feküdvén az asszony az udvaron, felfogta és bevitte a szobába, hol letette a földre. S megint kiment s egyik kis leányának, a ki be akart menni a szobába, azt mondta:

— Valószínűleg nem jó kedve van most az anyádnak; ne menj be!

De az asszony kiabálta a lánya nevét s mikor bement, vizet kért tőle. A vizet már alig bírta meginni s mire az ura visszatért, elnyulva, holtan találta a szoba földjén. Mint a vizsgálat kiderítette, az asszony halálát a koponyáján az agy alatt támadt vérösszefutásból eredő agyszélhűdés és a máj kettérepése folytán beállt belső elvérzés okozta s e sérüléseket a verekedés közben nyerte. *Blaskó* Jánost hát elfogták és szándékos emberölés büntetése miatt helyezték vád alá. Ügyében ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást, a mely alkalommal a bizonyítási eljárás alapján az ügyész is csak halált okozó súlyos testisértés miatt kérte vádlott megbüntetését. A ítélembíró még figyelembe vette azt is, hogy az asszony olyan természetű volt, mely csapásként nehezedett férjére s hogy a halálosvégü perpatvart ő kezdte s ő is ütötte-verte férjét, a hogy bírta. Mindezek alapján csak háromévi börtönre ítélte a bíróság a vádlottat, kit *Nemes* Vilmos dr. ügyvéd védett. Az ítéletben az elítélt és a közvádó megnyugodtak s ellene csak a védő felebezett.

§ **Elhalasztott végtárgyalás.** Megirtuk annak idején, hogy miként gyalázta meg női becsületében vakmerő erőszakkal és rabolta ki ifju *Zeicsek* Ferenc, facér köműveslegény, a Balokány mellett egy vasuti ör feleségét. Ügyében mára volt kitűzve a végtárgyalás, de mert kilenc tanu kihallgatása és a kettős nagy bizonyítási eljárása sok időt vett volna igénybe délután, a mikorra visszamaradt s késő estig is eltartott volna, azért a bíróság holnapután (szerda) délelőttre halasztotta el a végtárgyalást, a mikor is *zárt ajtók mögött* tartják azt meg.

§ **Felmentett vádlott.** *Ebner* Pál, püsp. mároki lakos, hogy sok adósságaitól szabaduljon, átruházta az ingatlanait *Mindszenty* Aurélna, terheivel együtt. Nemsokára azonban, 1895. július 11-én *Krasznay* Miklós ügyvéd 200 frt erejéig foglaltatott nála s mikor 1895. szept. 15-én az árverést megkísérlették, száz forint értékű ingóságot nem találtak sehol. Ugyancsak foglaltatott 16 frt jégkárbiztosítási összegért *Ebner*nél 1895. szeptember 13-án *Fürst* Gyula biztosító ügynöksége is, de az

1895. dec. 21-én megkísérlett árverésen ekkor meg már semmit sem találtak a lefoglalt ingókból. Így hát sikkasztás büntetése, illetve vétségeért jelentették fel *Ebner* a pécsi kir. törvényszéknek s az vád alá helyeztetvén, ügyében ma tartatott meg a végtárgyalás. Vádlott és tanui a végtárgyaláson beigazolták, hogy *Mindszenty* Aurél a terheket, köztük e 200 illetve 16 frtos terhet is elvállalta, tehát vádlott jóhiszeműleg használta el a lefoglalt ingókat, mert a követeléseket biztosítva hitte. Különben a 200 frt követelés később ki is lett fizetve s így ez ügyben a panaszos nem kívánván vádlott megbüntetését, a kir. ügyész a vádat elejtette s a bíróság a további eljárást megszüntette. A 16 frtos követelés ügyében a közvádó fentartotta a sikkasztás vétségének vádját, de a bíróság nem látta beigazoltnak s a vádlottat e vád alól pedig felmentette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése augusztus 9-én. (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) Ott kezdtek, ahol szombaton elhagyták a tárgyalást: a 16. §-nál.

Polónyi Géza nem osztja barátai nézetét abban a tekintetben, mint ha az új 16. §. rosszabb lenne a régivel. Ha ez így lenne, akkor nem mondtak volna le az erősebb rendszabályokról s a pártközi konferencián sem fogadták volna el mostani alakjában. A maga részéről különben elvetendőnek tartja a szakaszt, amelyben csak azt helyesli, hogy ahol a büntető törvény kizárja a bizonyítást, ott az ügy a törvényszék elé tartozik. Követeli a minisztertől, hogy jelentse ki: kit ért *»közmegebiztatásban eljáró egyén«* alatt? *Polemizál* *Psikkel* és *Györyvel*; tagadja, hogy a 48 iki sajtótörvény noli me tangere lenne; kijelenti, hogy a sajtószabadság előtte is szent, de az esküdtszék biráskodása csak azokra az esetekre korlátozandó, — a hol a bizonyítás meg van engedve. — Legélesebben cáfolgatja *Visontait*, mert a sajtótörvény 14. §-a szerint büntetlenül megírhatjuk, ami a bíróság aktáiban van, tehát a posztkiszliért újságíró el nem ítélt. Ha az eljárást beszüntették, az excepció veritatisra alapított illetékességet védi. *Visontai* érvelése képtelenség, de Erdély szereplése is bohózat. A szakaszt tehát elveti.

Erdély Sándor igazságügyminiszter kijelenti, hogy *Polónyi* támadására nem válaszol; mert ez úgy sem értené meg indokait.

Kossuth, *Mócsy* rövid fölshózlalásaikban nem fogadják el a szakaszt.

Sima Ferenc elítéli a kompromisszumot; polemizál *Polónyival* s kijelenti, hogy a szakaszt elveti.

Ezután a Ház többsége a 16. §-t megszavazta.

Az ülés tovább folyik.

TAVIRATOK.

— **A német császár orosz földön.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) A német császár tiszteletére a pe-

terhőfi palotában rendezett diszebeden Miklós cár francia nyelven felköszöntőt tartott, melyben a többi között mondta: „A bennünket egyesítő hagyományos kötelékek és a mindkettőnk szomszédos államait oly szerencsésen összekötő jó viszonynak újabb nyilvánulása egyszersmind biztosítéka az általános béke további fentartásának.” Vilmos császár feleletében kiemeli, hogy orosz tengernagygyá most történt kinevezetésében nemcsak személye kitüntetését látja, hanem köztük (a két uralkodó közt) és birodalmaik között a hagyományos benső és rendithetetlen alapokon nyugvó viszonynak újabb bizonyítékát. „Egyesünten törekszünk — végzi beszédét a német császár — népeinknek a béke áldását biztosítani. A világbéke fentartásában felségedet a leg hatályosabban támogatom mindenki ellen, aki azt megzavarni akarná.”

— **A román királyi pár Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román királyi pár f. hó 12-én Bécsbe érkezik és az „Imperial”-ban száll meg. Tiszteletükre Schönbrunnban udvari ebéd és az operában disz előadás lesz.

— **Királynő a színpadon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vilma hollandi királynő egy francia színműben fellépett az amszterdami várszínházban.

— **Zarándokok katasztrófája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Olaszországban Comonál egy 600 zarándokot vivő személyvonat összeütközött egy másik vonattal. Négy súlyos és tiz könnyebb sebesülés történt.

— **Főhercegek vadászatán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fülöp orleánszi herceg nejével, Mária Dorottya főhercegnővel Kis-Kenőre érkezett, ahol résztvesznek József főherceg vadászatain.

— **A horvát tartománygyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A horvát tartománygyűlés ma megválasztotta a regnikoláris bizottságot. Az igazoló bizottság csak holnap terjeszti be jelentését.

— **Stefánia főhercegnő utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Stefánia özvegy trónörökösne ma Varsóból Meránba érkezett.

— **Meggyilkolt miniszterelnök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Canovas del Castillo spanyol miniszterelnököt egy anarkista lelőtte.

— **Erdélyrészi katolikusok gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Majláth Gusztáv gróf gyulafehérvári püspök Jósika b. miniszterrel az erdélyi katolikus státus gyűlésére Kolozsvárra érkeztek, ahol fényesen fogadták őket.

— **Gyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kroneisz Brigitta kéjvő a szövetség-utcában egy Ganger nevű napszámos borotvával meggyilkolta, azután önmagát sebesítette meg. Elfogták.

Hirdetések.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főtájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet.** (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

12191. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Toldi Béla végrehajtónak, özv. Kuttnyánszky Istvánné végrehajtást szenvedő ellen 50 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró-ság területén levő, Szabolcs község határában fekvő, a szabolcsi 31. sz. betétben I. 1—5. sorsz. 161/2., 162/1/b., 162/2/b., 169/2/a. hr. 214. sorsz. ház és 162/2/a. hr. számok alatt felvett ingatlanokra 686 frt 40 kr. becárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi szeptember hó 4-ik napján dé. 9 órakor Szabolcs község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezzei szándékozók tartoznak az ingatlanok becárának 10 százalékát, vagyis 68 frt 64 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes

A magas Uraságoknak és a n. é. közönségnek ezennel szerencsénk van tisztelettel tudomására adni, hogy a földalatti villamos vasut Deák Ferencz-téri kioskjában egy

élővirág- és növény-kereskedést

f. é. augusztus hó 1-én nyitottunk meg.

Ugyanitt mindennemű, a kertészetünkben (VII. Gizella-ut 33.) termelt virágok és növények jutnak eladásra.

Alkalmi koszorúk és csokrok legizlésesebb kivitelben.

Vidéki megrendelések gondosan és pontosan eszközöltetnek.

Reinisch Testvérek

kereskedelmi kertészek Budapesten.

Kertészet: VII., Gizella ut 33.

Virágüzlet: Deák Ferencz-tér.

értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni — avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi június hó 14. napján.
A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Jobst Béla

kir. törvényszéki bíró.

10252. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

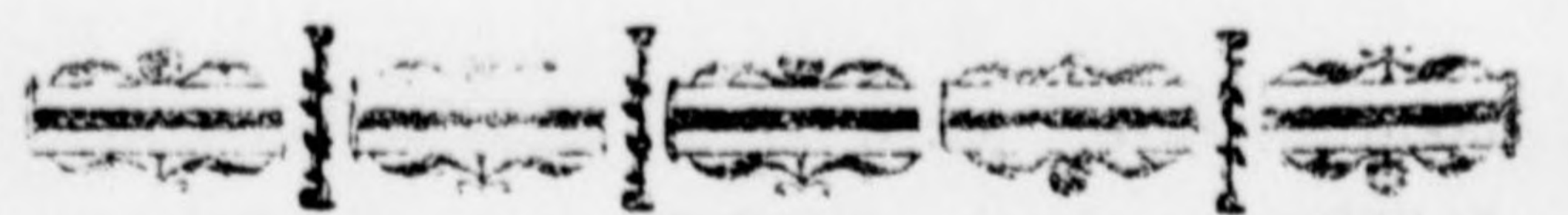
A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bux Jakab bicsérdi lakos végrehajtónak, Németh András és Horváth Katalin végrehajtást szenvedők elleni 56 frt 33 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró-ság területén levő, Arányos község határában fekvő, az arányosi 16. sz. betétben † 1263/2. hrsz. rétre 2 frt; az arányosi 142. sz. betétben foglalt 2002. hrsz. rétre 59 frt; a 329. sz. betétben foglalt † 1524/7. hrsz. szőlőre 88 frt; a 340. sz. betétben † 1536/1. hrsz. szőlőre 244 frt; a 342. sz. betétben foglalt 1528/2. hrsz. szőlőre 26 frt; a 356. sz. betétben I. 1—3. és 5—12. sorszámok alatt felvett ingatlanokra, 7. hrsz. 3. sorsz. házzal és udvartérrel 8/1374. rész legelő illetményen 815 frt; ugyanazon betétben felvett II. 1—8. sorsz. fekvőségekre 366 frt; a 365. sz. betétben † 365. hrsz. rétre 74 frt; úgy 357. sz. betétben foglalt † 490/2. hrsz. szántóra 15 frt becárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi augusztus hó 14. napján délelőtt 10 órakor Arányos községben, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezzei szándékozók tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át, vagyis minden egyes birtoktest után külön készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1897. évi május hó 18. napján.
A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác

kir. trvszéki bíró.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTAV
Főszerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF